

Jaarkroniek 2012 - S.M.K. APOLLO .

5 januari:

Nieuwjaarsreceptie.

Traditiegetrouw wordt de eerste donderdag in het nieuwe jaar benut om elkaar alle goeds te wensen met heel veel gezondheid. Zo ook deze avond, 97 mensen waren naar het Gildehuis gekomen. Zelfs was er al een kandidaat-lid, die kwam om te horen en te zien of Apollo iets voor hem was. Een weekje te vroeg, maar een receptie is altijd meegenomen en velen kenden hem al. Het was Jan Steenbakkers.

Het was weer een gezellige nieuwjaarsbijeenkomst, onze beschermheer burgemeester Noordergraaf was aanwezig en voorzitter Jos had zijn speech goed voorbereid. 't Was niet te kort, 't was niet te lang, hij had alle aandacht. Tevens werd deze avond benut om de jubilarissen te "ridderen", het waren er dit keer 5: 1 maal 25 jaar en dat was *Henk Schepen*. Henk was wegens omstandigheden niet aanwezig en zou later het speldje en de daarbij horende oorkonde uitgereikt krijgen. De oorkondes (voor de eerste keer) voor 4 maal 10 jaar waren bestemd voor *Jilles Kraaijenhagen, Gert Rosendal, Leo Lohmeijer en Gert van Rosmalen*. De eerste twee waren aanwezig en kregen hun oorkonde de andere twee leden kregen de oorkonde op een repetitieavond. De voorzitter besloot zijn praatje met iedereen een muzikaal, maar bovenal een gezond jubileumjaar toe te wensen.

Kees Driest (bas II) nam deze gelegenheid te baat om mede te delen dat hij vanaf 1 januari geen lid meer kan zijn omdat hij gaat verhuizen naar Castricum. Onze Kees ging terug naar zijn oude liefde. Hij had pak en boek alvast meegenomen.

De avond werd vervolgd met een gezellig samenzijn en een hapje en een drankje. Jan Roels had zijn accordeon meegenomen, dus werden de Knollenliederen nog even doorgenomen.

12 januari:

Een invasie.

De eerste repetitieavond in het nieuwe jaar betekent altijd dat er nieuwe muziek klaar ligt voor de komende concerten. Zou ook deze avond. Jan Vlaswinkel, met zijn Ineke lekker op vakantie in Australië, had alles reeds klaar gelegd en secretaris Jan had de mappen alleen maar te verdelen over de partijen. Dat was gelukkig gauw gebeurd. De mannen stroomden binnen en eenieder zorgde ervoor dat zijn map in orde kwam.

Maar waar niet opgerekend was, was dat er een invasie van 5 kandidaat-leden, Jan Steenbakkers, Jan van Zal, Henk de Bruin, Paul Huisman en Joop Verhoef, het Gildehuis binnen stapte. Want waar haal je zo gauw 5 reservemappen te voorschijn. Met een beetje improvisatie lukte het nog aardig en de mannen konden meeproeven hoe het is om in een koor te zingen.

29 januari:

Willem 65 jaar.

Op uitnodiging van de jarige zelf mocht het Knollenkoor het feestje van Wim Tolboom komen opvrolijken. 21 Man waren aanwezig in de kantine van handbalvereniging B.D.C. om voor de gasten in twee sessies hun optreden te doen. Met Jan aan de accordeon en Henk op de drums lukte dit aardig. De jarige werd door het koor gefeliciteerd met z'n 65ste en kreeg een lekker flesje en vriendin Ina een bloemetje. Als hoogtepunt kreeg Willem een extra cadeau in de vorm van een etentje voor twee personen. Hij kon het gelijk uitpakken, want Jan van Luijtelaar had het voor hem al meegenomen.

2 februari:

De stemtest.

Wil je lid worden dan moet je er aan geloven, de stemtest. Twee nieuwkomers, Jan van Zal en Joop Verhoef, hadden reeds te kennen gegeven dat de zang van Apollo hun niet ligt en na de eerste avond was het al bekeken. Nee, niet voor de andere drie (Henk, Paul en Jan). Zij

mochten de stemtest doen. En ja hoor, de aanmeldingsformulieren konden uitgereikt worden zodat Apollo er weer 3 nieuwe leden erbij heeft gekregen. Twee bassen en een tweede tenor. De mannen werden hartelijk welkom geheten door de voorzitter.

3 maart:

Met dank aan de vrijwilligers.

Om de paar jaar wordt door het bestuur een gezellig samenzijn georganiseerd voor de vrijwilligers van Apollo en wel diegenen die het hele jaar door voor Apollo bezig zijn. Zoals de oudpapier-ploegen, podiumbouwers, Stemvorkredactie, archivaris(sen), diverse commissies, etc. Voorzitter Jos verwelkomde de gasten en benadrukte in zijn speech het belangrijk zijn van vrijwilligers binnen je vereniging. Hij bedankte de vrijwilligers voor hun inzet van de afgelopen jaren. In het bijzonder werd Koos van Hazendonk in het zonnetje gezet. Koos heeft 20 jaar oud papier opgehaald en vond nu hij 80 jaar was geworden dat het wel genoeg was. Maar met pijn in zijn hart nam hij afscheid van de papierploeg. De voorzitter bedankte Koos met een flesje drank. Koos' vrouw Gerda werd niet vergeten en zij ontving een mooie bos bloemen.

De ruim 80 aanwezigen kregen van de voorzitter te horen hoe de dienstregeling voor de avond eruit zag. Het bestuur (de bediening dus) had zich speciaal voor dit gebeuren uitgedost in spijkerbroek, wit overhemd en schort. *De schorten waren vervaardigd door Adrie, de vrouw van Ben van den Deijssel.* De beide Jannen stonden achter de tap en Cor, Ben, Harry en Jos waren voor de bediening aan de tafels. Firma Van Asch had weer voor een geweldig stampotbuffet gezorgd. Tafel voor tafel werden de gasten naar het zijkamertje verwezen alwaar de opschepploeg klaar stond om al het lekkers uit te delen. Het smaakte iedereen geweldig. Om de spijsvertering goed op gang te brengen zorgde Jan Roels voor de muzikale afwerking. Om 21.30 uur sloot voorzitter Jos de avond af en kon het bestuur met hun dames het Gildehuis weer opruimen.

Een zeer geslaagd feestje.

22 maart:

De ledenvergadering van Apollo.

54 Leden, bijna 2/3 van het koor, waren deze avond aanwezig om te horen hoe de stand van zaken binnen de club er voor stond. De voorzitter begon zijn inleiding met te zeggen dat het best een druk jaar zal gaan worden daar ook het 90-jarig jubileum ruimschoots gevierd gaat worden. Zoals ieder jaar werden de vaste punten doorgenomen en met hier en daar een opmerking werden de stukken goedgekeurd en vastgesteld met een bedankje van de voorzitter aan de auteurs van de stukken. De bestuursverkiezing verliep vrij vlot. Ben van den Deijssel nam afscheid van het bestuur en Jan van Zweden was aftredend en herkiesbaar. En zo geschiedde het ook deze vergadering.

In verband met zijn afscheid als bestuurslid werd Ben door voorzitter Jos bedankt voor zijn vele, heel vele werkzaamheden voor het koor en dat ruim 20 jaar. Voor deze werkzaamheden stelde het bestuur voor om Ben tot erelid te benoemen. Met unanieme stemmen werd Ben benoemd tot erelid van Apollo. Dat gepaard ging met het uitreiken van een tinnen bord met opschrift. Een ontroerde Ben bedankte de leden voor het vertrouwen wat zij in hem hebben gehad en voor zijn benoeming.

De vergadering werd vervolgd en het programma voor het nieuwe seizoen werd nog even doorgenomen. Keurig op tijd sloot de voorzitter de vergadering en nodigde de leden uit voor een drankje en een hapje.

31 maart:

De workshop.

Het was weer zover. De dirigent en de pianist en het bestuur hadden overlegd en daarna besloten dat op deze zaterdag een workshop gehouden gaat worden in het Gildehuis. En daar stonden dan ruim vijftig mannen om 9.00 uur te popelen om eens flink aan de gang te gaan en de noten behoorlijk te kraken. Hans begon met een lichte ochtendgymnastiek en toen kreeg je idee al dat het best wel eens een pittige ochtend kon gaan worden. En dat werd het best wel. De liederen voor het voorjaarsconcert werden regel voor regel, systeem voor

systeem goed aangepakt. Na een hele poos was iedereen aan de eerste koffiepauze toe en die smaakte met een heerlijke “over”verse koek prima. Een goed kwartier later ging de workshop verder. Hans en een paar vrijwilligers hadden het scherm en de beamer klaargezet en Hans had z'n laptop erbij aangesloten. We kregen van Hans een uitleg hoe de noten gelezen moesten worden en waar de boogjes en de tekens voor waren. Het was een hele uitleg, maar het werd nu wel duidelijker hoe te moeten zingen.

Rond 12.00 uur was er een kleine lunchpauze. De mannen “van de bar” hadden voor heerlijke krentenbollen gezorgd en er was wat te drinken erbij. Je kon het niet beter hebben.

Na de korte pauze werd alles nog eens doorgenomen en gezongen en toen was de workshop om 13.00 uur weer gesloten.

Een vervelend moment was dat Ruud Verburt niet erg lekker werd en het bestuur genoodzaakt was om een ambulance te bellen zodat Ruud in het ziekenhuis onderzocht kon worden. Gelukkig viel het mee en kon zijn vrouw Henny hem een uurtje later vanuit het ziekenhuis meenemen naar huis.

(D'r gebeurt ook altijd wat daar bij Apollo)

17 mei:

Ambacht en Knollen.

Voor de eerste keer waren de Knollen uitgenodigd om op te treden op het jaarlijks terugkerende Oude Ambachtenmarkt op Hemelvaartsdag. 24 Mannen waren aanwezig om op het gildeterrein de mensen te vermaken. En dat het gelukt was bleek uit het enthousiasme van de vele toehoorders. In drie sessies werd weer bijna het hele repertoire gezongen en met veel succes. En het prachtige weer had natuurlijk ook een groot aandeel aan dit succes. Voor Sjaak Stolk was het wel een lange dag, want hij moest 's morgens vroeg de bus met de geluidsapparatuur op het gildeterrein neer zetten anders kon hij er niet meer bij. Dit werd door de Knollen bijzonder gewaardeerd.

26 mei:

Op bezoek in Daelhoven.

Als men niet meer op kerstmorgen in Daelhoven zingt dan moet naar een alternatief gezocht worden. En wat is er niet leuker dan aan te bieden dat het Knollenkoor in het voorjaar een optreden komt doen. En zo geschiedde het op deze datum. 23 Knollen hebben de verpleegden met hun begeleiders een fijne middag bezorgd. De vele Oudhollandse liedjes werden spontaan meegezongen en je zag aan de gezichten dat men genoot van het optreden. Aan het eind van het optreden werden de Knollen zeer hartelijk bedankt en uitgenodigd om volgend jaar weer terug te komen. En die uitnodiging werd met dank aangenomen.

Toon.

Na dit optreden gingen de Knollen nog even naar Toon en Nolly van der Linden om hen een muzikale aubade aan te bieden in verband met het sluiten van hun slijterij. En dat werd met groot enthousiasme ontvangen.

6 juni:

Haringhappen in het Hilton.

Ze waren weer vet, mals en bijzonder lekker die nieuwe harinkjes.

Voor de derde keer mochten de Knollen hun aandeel leveren aan dit evenement. De eerste sessie werd gehouden in de aankomsthal zodat de stemming er gelijk goed inkwam. Na een klein uurtje had het koor een pauze want de veiling van het vaatje haring was aan de gang. Jammer dat organisatorisch niet alles even goed geregeld was want de pauze voor het koor duurde wel erg lang en dan raak je aardig uitgedroogd en zo werd een extra glaasje genuttigd. Ook voor de Knollen gingen de schalen met haring rond.

Eindelijk mochten de Knollen hun tweede optreden verzorgen en dat geschiedde in de zaal. De Knollen brachten gelijk de stemming weer wat op peil, menige polonaise was hier het gevolg van.

Na dit optreden kon een ieder zich nog tegoed doen aan het heerlijke buffet.

16 juni:

Voorjaarsconcert en wat voorafging.

Om kwart voor vier werden de leden verwacht in de Open Hof om een koorfoto te maken voor het jubileumjaar. Erg jammer dat niet iedereen hierbij aanwezig kon zijn (ziekte, vakantie, noem maar op). Nadat de foto's genomen waren werden de zangers uit Engeland verwelkomd en werd een half uurtje gerepeteerd voor de samenzang.

Na de repetitie toog een ieder naar Partycentrum De Weegbree om aldaar een welkomstdrankje met elkaar te nuttigen en te toosten op het komende concert.. Het was een gezellig samenzijn.

Het concert.

Een wat weifelende start van het voorjaarsconcert liep deze zaterdagavond uit op een grandioos slot van een heerlijke muziekavond in "De Open Hof". De inzet van "Land of Hope and Glory" was wat aarzelend en in het volgende "Battle Hymne of the Republic" was de harmonieuze samenklank even zoek. Maar dat werd prima goedge maakt met het drinklied uit "The Student Prince". Heerlijk, wat een Schwung! En toch, "Down by the riverside" had zeker zo goed gekund. Maar wat kunnen die mannen zingen. En wat stonden ze er mooi bij in kleurige vesten tijdens het tweede deel van hun optreden met vrolijke liederen over edelweiss en rozen uit Tirol. Dirigent Hans van Rutten zelf zong over die ondeugende Juliska uit Boedapest, waarna de mannen dat vol overtuiging zingend beaamden. Hoorbaar was dat zij daarna zonder boek zongen over de "Toreador van Carmen". De aandacht volstrekt gericht op de dirigent. En toen een pianosolo van Marius van der Kuijl: "romance in f-klein, opus 5 van Tchaikovsky". Geen wonder dat Apollo blij is met hem. Hij wist ook nu weer de juiste toon te raken. Geheel zonder boeken was het optreden van The Dalesmen Singers. 26 leden van dit koor waren uit Engeland overgekomen om alvast het 90 jarige bestaan van Apollo luister bij te zetten. En hoe! Jawel, zij zingen alles in hun eigen taal en hun repertoire beslaat lang niet dat van Apollo, maar hun zang is helder. Romantisch waar het moet zoals in "I dreamed a dream" uit Les Miserables, en volop in "Everytime I feel the spirit". Heel bijzonder was het samenspel van koor, aanvankelijk a capella, en piano bij het lied "Jesus Shall Reign" met een prachtige 'binnenkomst' van het orgel, gespeeld door Stephen Maltby, de dirigent himself. De man die bij het "Nothin'like a dame" de zaal ook met zijn lichaamstaal in vervoering bracht. Voorzitter en spreekstalmeester Jos Sesink bedankte hen met een ingelijst affiche van deze avond, die werd besloten met een gezamenlijk optreden van de beide koren. Zo stonden meer dan 100 mannen op het podium om met de machtige zang van het "Domine Salvam Fac Reginam Nostram" de zegen af te smeken voor de vorstinnen Elisabeth II en Beatrix. Een staande ovatie was terecht hun deel. **Ad van Veen**

28 juli:

Op visite bij de sponsor.

De vrouw van de Knollensponsor vierde deze dag haar verjaardag en Aart van 't Net had het koor besteld om zijn vrouw te verrassen. Met ongeveer 15 man waren de mannen in het Hilversumse aangekomen. De verrassing was erg groot.

4 augustus:

Bij de Eemvaarders in Amersfoort.

Het zeemanskoor De Eemvaarders in Amersfoort bestaat dit jaar vijf jaar. Dit werd gevierd met een korenstrijd op de Groenmarkt. Vijf koren namen er aan deel: de Soester Knollen, Shantykoor Ahoy uit Amersfoort, Boa's Smartkoor uit Amersfoort, Smartlappenkoor Uit het leven gegrepen uit Hoevelaken en natuurlijk de Eemvaarders zelf.

De koren traden op in een muziektent op de zeer gezellige Groenmarkt, waar het publiek zich op de terrassen en onder de parasols tegoed deed aan een hapje en een drankje en daarbij naar de gezellige koorzang kon luisteren. De koren zongen voor een jury onder leiding van Alie Egger.

Om 17.00 uur was de prijsuitreiking waarbij het Soester knollenkoor Apollo de tweede prijs in de wacht sleepte. Zij slaagden er volgens de jury erg goed in om de sfeer over te brengen op het publiek. Het koor uit Hoevelaken kreeg de eerste prijs. Daarna volgde een samenzang van

de vijf koren. “We hebben een woonboot” en “Het kleine café aan de haven” klonken fantastisch uit de vele zangstemmen, waarbij het publiek zich beslist niet onbetuigd liet. Jullie zullen begrijpen dat we apetrots zijn dat het Knollenkoor de tweede prijs in de wacht sleepte met de aantekening dat zij het beste sfeer konden neerzetten. Kortom: een zeer geslaagd festival dat zeker voor herhaling vatbaar is. Over 5 jaar weer, Eemvaarders?

18 augustus:

Lage Vuursche en het HHF.

Ha, ha. Er wordt wat afgelachen op het Hout Hakkers Festival daar op het recreatieterrein “Drakenstein”. Als vanouds zongen de Knollen weer hun repertoire en de velen rondom het podium waren ook luidkeels aanwezig. De weergoden hadden het weer prima geregeld, want het was erg warm en dorstig. Daar kon wat aan gedaan worden. Al met al weer een fijne zangmiddag voor de Knollen.

8 september:

De foto voor het paleis.

Op zaterdagmorgen om 8.00 uur verzamelen. Je houdt het niet voor mogelijk, maar het gebeurde. Een grote wens van Apollo is in vervulling gegaan. Reeds jaren wilde het koor een koorfoto voor het paleis Soestdijk. Met behulp van Jilles Kraaijenhagen (vaste bewoner van Soestdijk) mochten we deze dag de opnames maken. Wel vroeg in de ochtend, want de Ferrari-club had de tuinen afgehuurd. 65 Man, Hans van Rutten en Marius v.d. Kuijl waren vroeg uit de veren gestapt en stonden fris en fruitig te poseren. En mooi dat die foto's zijn geworden. Eéntje, om nog eens te genieten!!!!!!

12 september:

Afscheid van de burgemeester.

Als verrassing voor het afscheid van burgemeester Noordergraaf werd Apollo gevraagd om op deze avond een zanghulde te verzorgen in het Gildehuis. Bijna het gehele koor was aanwezig om de burgervader een waardig afscheid te bezorgen. En een verrassing was het zeker. Bij binnenkomst van het Gildehuis stond op het gezicht van de heer Noordergraaf de verbazing af te lezen. Na een korte toespraak van Cees Vos en Sinterklaas mocht Apollo zich uitleven

voor de beschermheer. 4 Liederen werden gezongen en het hoogtepunt was het lied "Ritter's Abschied". Dit lied maakte een enorme indruk.

Na een hapje en een drankje kwam weer een eind aan deze avond.

14 september:

Het grote feest.

De jubileumcommissie kun je om een boodschap sturen. Een feestje organiseren is een hele klus, maar dat kun je aan deze commissie best overlaten. Om 17.00 uur werd men verwacht in Partycentrum : De Weegbree van de familie Sepp. De ontvangst ging gepaard met koffie en gebak en niet veel later werd het aperitief aangeboden. Na het welkomstwoord van Cor Rietkerk werd door Gina Sepp uitleg gedaan betreffende het koude en warme buffet. En dit buffet zag er voortreffelijk uit en smaakte verrukkelijk. De muzikale ondersteuning werd verzorgd door DJ Kees van Amersfoort en een troubadour uit Eemnes. Tussen de bedrijven door werd Johan Grift gehuldigd voor zijn vijftig jarig lidmaatschap. Gerard Klandermans, voorzitter van het K.N.Z.V. reikte het speldje +oorkonde van de bond uit en namen Apollo kreeg Johan het gouden speldje met oorkonde uitgereikt door voorzitter Jos Sesink.

22 september:

De receptie.

Druk was het niet, maar oergezellig.

Veel leden waren op de receptie in het Gildehuis afgekomen. Er waren veel mensen/bedrijven uitgenodigd door de jubileumcommissie. Niet iedereen heeft positief op de uitnodiging gereageerd. En dat is toch jammer. Maar goed, de belangrijkste genodigden waren aanwezig en voor deze mensen was de receptie ook bedoeld. De zaal was gevuld met nostalgische filmbeelden, foto's en fotoboeken. In 90 jaar kun je heel wat foto's en krantenknipsels bewaren.

In de speech van de voorzitter werd nog eens teruggekeken op deze 90 jaar Apollo. Namens het gemeentebestuur feliciteerde wethouder Jannelies van Berkel Apollo met haar 90 jarig bestaan en beschermheer Arie Noordergraaf deed hetzelfde en bedankte Apollo nog voor het gezang tijdens zijn afscheid als burgemeester van Soest. Ondertussen gingen de hapjes en drankjes rijkelijk rond. Zoals altijd verzorgd door de vrijwilligers van Apollo.

29 september:

Een repetitieochtend.

Ja, de puntjes moesten effe flink op de i gedrukt worden. Geen rondjes rond de piano en geen gymnastische oefeningen, maar keihard er tegenaan. 12 Oktober moest het gebeuren en een groot gedeelte van het programma liep toch nog niet zo lekker.

Om 9.00 uur was de start en Hans pakte het gelijk goed aan. Vele stukken moesten herhaald en herhaald worden tot dat het er naar behoren in zat. Tussendoor werd er een koffiepauze gehouden en bij een andere pauze werd een krentenbol geserveerd, want je verbrandt door al dat zingen behoorlijk wat energie.

Na een hele ochtend goed geoefend te hebben mocht het koor om 13.00 uur weer huiswaarts gaan

8 oktober:

Een Bijzonder Lid is niet meer.

Het koor had bericht ontvangen dat het Bijzonder Lid van Apollo, Evert Kaats, op 83 jarige leeftijd was overleden. Evert zat al een tijdje in het verpleegcentrum "Daelhoven" en zijn gezondheid verslechterde alsmaar.

Op 12 oktober is een delegatie van bestuur en enkele leden bij de crematie aanwezig geweest.

11 oktober:

De generale.

Weer even wennen aan het geluid van een lege kerk als je daar met bijna 80 man gaat repeteren. Dirigent Hans van Rutten stelde ons al gerust dat met een volle kerk het geluid behoorlijk gedempt gaat worden en dan zingt het ook prettiger.

Het hele programma werd doorgenomen en de nummers met Wim Stolp kregen nog eens extra de aandacht. Het verliep allemaal zeer spoedig en na de repetitie van het grote koor was het de beurt aan de Knollen om hun programmaatje te repeteren. Ook Jan Roels was content met het resultaat en werd allen toi, toi gewenst voor het concert van de volgende dag.

12 oktober:

Het jubileumconcert.

Als je negentig wordt, is dat uiteraard reden voor een feestje. Dat moeten de leden en het bestuur van Soester mannenkoor Apollo ook gedacht hebben, want op vrijdag 12 oktober werd deze verjaardag gevierd in een uitverkochte Open Hof. Normaal gesproken neem je een cadeautje mee voor de jarige, deze keer was het andersom: Apollo trakteerde de aanwezigen op een mooi en afwisselend jubileumconcert.

Na de inleiding van voorzitter Jos Sesink en het traditionele requiemlied voor de overleden koorleden, deze keer het ingetogen 'Ecce quomodo moritur' van de Sloveen Gallus, werd begonnen met 'Trösterin Musik' van Anton Bruckner. Niet het allergemakkelijkste om een feestelijke samenkomst mee te beginnen, maar de mannen van Apollo, onder leiding van dirigent Hans van Rutten, sloegen zich er doorheen, begeleid door Henk Veldman op orgel en Marius van der Kuijl op piano. Vervolgens bracht het jarige koor een mooi en klein gehouden lied van Joanna Kinkel, 'Ritters Abschied', ook weer fantastisch begeleid door Van der Kuijl. Hierna stonden er twee liederen van Schubert op het programma, 'Der Lindenbaum', krachtig, warm en solide neergezet door gastbariton Wim Stolp en 'Die Nacht', subtiel, ingetogen, fraai. Het was hierna wederom de beurt aan solist Wim Stolp, die zich voornamelijk bezighoudt met opera, requiem, operette, musical en licht klassieke muziek. 'In diesen heiligen Halle', uit Mozarts 'Die Zauberflöte' stond vanaf de eerste tonen als een huis; een vol, warm en uiterst beheerst stemgeluid zorgde voor een perfecte vertolking van dit lied. Na het werkelijk schitterende 'Still wie die nacht' van Bohm en een knap gespeeld intermezzo van Van der Kuijl en Veltman samen aan de piano, was het tijd voor een korte onderbreking. De negentig mannen van Apollo maakten plaats voor zo'n dertig zangers die zich het Soester Knollenkoor Apollo noemden. Even niet zo serieus, even lachen en meezingen. En daar was het repertoire dan ook naar. 'Wie schoan os Limburg es', 'Ik hou van Holland', 'Den Bosch is mooier dan Parijs', 'Utrecht' (ooit bekend gemaakt door Rijk de Gooijer), en 'Mijn Soest' werden als een meezingmedley gebracht, waarop de zaal enthousiast reageerde. Halverwege deze stedentrip zat ook nog 'Prendre un enfant par la main' van Yves Duteil verstoep, waarvan het knollenkoor de Benny Neijman-vertaling 'Kom met me mee naar Maastricht' zong. Jammer, maar dit nummer liet zich, uiteraard zou ik zeggen, niet zo gemakkelijk omvormen tot een meedeiner, zelfs de drum slaagde daar niet in. Jammer.

Na de pauze stond de 'stoere, maar ook lichte' kant van Apollo op het programma. Het begon goed met 'Rhythm of life' van Cy Coleman uit de musical Sweet Charity. Een lichte en luchtige start van deel twee van dit jubileumconcert. Twee klassiekers volgden. Het overbekend 'Kalinka', deze keer zonder solist, klonk wat de stemmen betreft geweldig; wat arrangement betreft was het vlak, standaard en zoals we het al honderd keer gehoord hebben. Misschien is deze Russische evergreen alleen maar op deze ene manier te brengen, maar ik zou er als arrangeur graag eens mijn tanden inzetten. Dat het wel degelijk anders kan, hoorden we bij 'The battle hymn of the Republic'. Van der Kuijl begon al met een intrigerende intro, liet het spannende hiervan niet meer los en sleepte zijn persoonlijke inbreng tot het einde toe vakkundig door het nummer heen. Daarbij opgeteld het stemgeluid van Apollo en er werd weer een klein pareltje afgeleverd. Klasse.

Na nog een kort intermezzo op de piano was het wederom tijd voor Wim Stolp. Die zette met 'Some enchanted evening' uit de musical South Pacific van Rodgers & Hammerstein gelijk het hoogtepunt van de avond neer. Wat een geweldige stembeheersing, wat een warmte en wat een prachtige vertolking van dit lied. En dit, terwijl het een echt Amerikaans nummer is, in het meest perfecte Engels gezongen. Hulde. Na twee gospelsongs, 'Down by the riverside' en 'The Gospeltrain' werd de avond besloten met twee drinkliederen. 'Aus der Taube in die Tonne' en 'Drinking song' maakten het publiek duidelijk dat er bij het jarige Apollo nog wel iets te vieren viel.

Na het dankwoord van de voorzitter besloten Wim Stolp, Marius van der Kuijl en het 90 jaar oude Apollo met een geweldige finale, het 'Toreadorenlied' uit Carmen van Bizet. Gefeliciteerd Apollo, met het jubileum en met dit fantastische concert! En... zoals het programmaboekje al zei: '...op naar de 100 jaar!'
Ad van Veen.

25 oktober:

Weer terug op het oude nest.

Nee, Heintje Davids (wie kent haar nog) is het niet. Toch was het een oude bekende die terug kwam bij Apollo. Hans van Remmerden was jaren geleden al lid van Apollo, maar kon door werkzaamheden de reguliere repetities niet volgen. Dus bedankte hij als lid, kwam nog een keer terug en weer moest hij wegens werkzaamheden ('s avonds op de taxi) bedanken. Maar nu..... Minder werk, dus op naar de jubileumreceptie en gelijk melden dat je weer lid wordt. En op deze datum werd het formulier ingeleverd. HANS VAN HARTE WELKOM.

3 november:

Slachtbingo bij Apollo.

De eerste echte uitdaging voor de nieuwe evenementencommissie, de activiteitencommissie. zoals ze zich nu noemen, bestaande uit: Wim Tolboom, Arie Postema, Bert Hilhorst, Rob Doorduyn, Paul Huisman en Maas Schadee, want op de eerste zaterdag in november gaat het halve varken eraan. Uiteraard gaat er een dankjewel af naar slager van Asch voor het leveren van het halve varken en.....natuurlijk naar onze "Edelslager" Toon Roest die het toch weer klaarspeelde om zo'n dood beest in fatsoenlijke porties te hakken! De outfit van Bert, Paul en Rob zag er onder de barspots geweldig en professioneel uit (rode hesjes/wit overhemd). Met de weer gewassen tafelkleedjes en daar bovenop 'n blommetje en de heerlijke hapjes wederom verzorgd door Hennie Schadee, de vriendelijke consumptieprijzen en een bijna volle zaal kon de avond niet meer stuk!

Aan de ballenmachine zat als vanouds bingomaster André Hagman, die met zijn kwinkslagen en mopjes menig nummertje op de kaarten liet noteren. Ook de traditionele loterij met die volle tafels met prachtige loterijprijzen.....alsof er geen crisis is, was weer een groot succes. Bijna iedereen kon met een mooi prijsje huiswaarts keren al was het maar met een doosje scharreleieren van Ruud uit Voorthuizen. Zo'n 80 mensen waren in het Gildehuis aanwezig en met de goede zorg van de commissie voor het natje en het hartige was deze gezellige avond omgevlogen.

Aan "voorzitter" Wim (voor de organisatie), zijn medewerkers en bingomaster André die op deze avond kwistig strooide met grote mensen moppen een hartelijk dank!

10 november:

Najaarsvergadering bij het K.N.Z.V.

Na de voorjaarsvergadering gemist te hebben togen deze keer uw voorzitter en secretaris weer met frisse zin richting Westervoort (bij Arnhem) om aldaar de vergadering van het K.N.Z.V. bij te wonen. Zoals de meeste voorgaande vergaderingen werden vele standaardagendapunten met een hamerslag afgedaan. Er was een terugblik op gehouden concoursen en festivals en verwezen werd naar het 3^e voorrondeconcours op 19 oktober 2013 welke gehouden zal worden in Nunspeet.

Ook werd met nadruk gewezen op het dirigentencongres op 28 september 2013. De voorzitter vroeg de vergadering om toch flink te gaan pushen bij de dirigent, dat hij deze datum in z'n agenda gaat aankruisen.

Aan het eind van de vergadering was er een "koorpresentatie"

"Een glimlach van een koor", gepresenteerd door Marike Vijver, Independent Performing Arts Professional.

Marijke Vijver, werkt en heeft gewerkt met verenigingen, koren, muziekscholen, theaters en scholen. Maakt werk van regie, toneel, dans en dramatiek.

Geeft een doorkijkje op de presentatie van koren en groepen op het podium.

Een glimlach waard.

En dat was zeker een glimlach waard, de aanwezige mannen werden groepsgewijs ingeschakeld om mee te doen aan deze presentatie om als levend voorbeeld het bewijs te leveren hoe, op aanwijzingen van Marike, het anders kan, qua lichaamshouding etc., tijdens een concertoptreden.

Na de afsluiting van deze vergadering kwam het aperitief en aansluitend de prima verzorgde lunch met het traditionele kroketje.

24 november:

Ook Sint vergeet Apollo niet.

Het was wel spijtig dat ook dit keer de voorzitter van het mannenkoor niet als zodanig aanwezig kon zijn. Wij, (groot)ouders, hebben in ieder geval genoten van al die 40 (klein)kinderen die aan die Zwarte Sinterklaas wel zagen dat hij niet de echte Sint was. Gelukkig kwam ook de echte Sint om de cadeautjes uit te reiken: hockeysticks met toebehoren en tot slot nog een mooi huisje. Zij blij en de (groot)ouders ook. Ja, die spreekstalmeester deed wel zijn best, maar daar was niemand van onder de indruk!

De kerstmarkt weer van start.

Bij het tuincentrum Vaarderhoogt waren de “Warme Winterweken” weer van start gegaan en dat betekende dat het Knollenkoor weer de aftrap mocht doen voor de muzikale bijdrage aan deze markt.

Met 26 man, een accordeonist, een drummer en een materiaalman begon om half drie de happening. Het publiek stond hossend en meezingend en onder het genot van een kopje koffie of glühwein te genieten van wat de Knollen brachten. Een geweldig gezellige sfeer en dat was ook de bedoeling van het optreden. Er werd weer in drie sessies opgetreden en tussendoor werden de kelen van de zangers ook gesmeerd met glühwein. Op het programma stonden ook enkele Sinterklaasliederen en met behulp van het kleine publiek werden de liedjes tot een goed einde gebracht. Het was ongemerkt alweer dik vijf uur geworden en werd het laatste lied gezongen. Een gezellige middag was weer voorbij.

6 december:

Dirigent ziet Abraham.

Dirigent Hans van Rutten had op 1 december 2012 de leeftijd der wijzen bereikt. Ook hij weet nu waar Abraham de mosterd haalt. Het koor liet dit feit niet zonder meer voorbijgaan en verraste hem met een prachtige Abrahampop. In wielrentenue en op de fiets stond deze klaar naast de piano. Met een “Lang zal hij leven” en felicitaties van de voorzitter namens alle mannen werd het heuglijke feit gevierd op de repetitieavond. Als cadeau ontving Hans een vleesechte Abraham. We hopen dat hij zich deze goed heeft laten smaken.

9 december:

De Knollen in de soos.

De dooi was gelukkig op tijd gekomen, want een dag hiervoor was het nog glad en glibberig. 25 Mannen hadden hun knollenkloffie aangetrokken om in de sociëteit van Honsbergen de aanwezige mensen een gezellige middag te bezorgen. En dat het weer gelukt was bleek aan het eind van de middag, rode konen van opwinding en blijde gezichten van vrolijkheid was het resultaat. Ook nu weer waren het 3 optredens van ongeveer 30 á 35 minuten met Jan Roels met de accordeon en Henk Rinzema aan de drums. En het grootste gedeelte van het repertoire werd uit de kast gehaald (zelfs nr. 32) en de zaal zong alles met volle borst mee. En ook de kerstliederen werden niet vergeten. Ja, er werd een sfeertje gemaakt. Tussen de optredens door werd het koor verblijd met een drankje en verscheidene hapjes. En om vijf uur was het uit met de pret, de boel werd opgeruimd en de bewoners gingen aan de snert.

15 december:

Kerstconcert in Molenschot.

Voor de tweede maal werd in het zorgcentrum het grootste gedeelte van het kerstconcert uitgevoerd. Het programma dat op 20 en 21 december zal worden uitgevoerd was voor Molenschot enigszins aangepast. Om 15.00 uur begon het concert. Voor een volle zaal (de rollators en rolstoelen meegerekend) heeft het koor flink haar best gedaan om de liederen goed ten gehore te brengen, want het was erg zwaar zingen in deze ruimte. Dirigent Hans van

Rutten nam de solopartijen voor zijn rekening en dat ging hem erg goed af. Daarbij werd de blokfluit verscheidene malen gebruikt en werd het met Marius aan zijn elektrische piano een muzikaal geheel. De oudjes hadden genoten van de aanwezigheid van Apollo. Na dankzegging door het management en overhandiging van een presentje ging het koor weer huiswaarts.

20 en 21 december:

Kerstconcert 2012.

De Apollo-kerstconcerten op 20 en 21 december sloten het jaar van het 90-jarige jubileum af. De twee uitverkochte optredens in de Open Hof in Soest zijn terecht de kroon op het werk van dit Soester mannenkoor. Nog nooit in het 90-jarig bestaan heeft dit koor zo sterk, zo beheerst en zo jong geklonken.

Veel samenzang dit jaar: 'Komt allen tezamen' (zongen we niet altijd: Wij komen tezamen?), 'Nu zijt welkome', 'Eer zij god in onze dagen' en nog wat meer klassiekers. Na het inleidende orgelspel van Arie Bax en het openingswoord van Apollo-voorzitter Jos Sesink gaat dan het echte werk beginnen. Een ingetogen en tegelijk krachtig gezongen 'Resonet in Laudibus' van Jacob Handl, gevolgd door het traditionele Franse kerstlied 'Il est né le divin enfant'. Dan is het tijd om de soliste van de avond voor te stellen: sopraan Evelyne Overtoom. Het concert is nog maar net begonnen, maar Overtoom levert hier met het 'Maria Wiegenlied' van Max Reger al direct een loepzuiver pareltje af, een rustpunt dat doodse stilte afdwingt bij het publiek. Beheerste klasse. Daarna neemt Apollo ons mee naar Rusland, het land van componist Dmitri Stepanovich Bortniansky. Zijn 'Izje cheruvimy tajno' over de Koning van het heelal omringd door zijn engelen, wordt door pianist Marius van de Kuijl prachtig ingeleid. Vervolgens lijkt elk individueel stemgeluid van Apollo apart te zijn geregisseerd in dit fantastische, rijke arrangement. Apollo op zijn best. Hulde! Ook het volgende, overbekende stuk van Johann Sebastian Bach 'Wohl mir dass ich Jesum habe' staat als een huis. Hier maken we voor het eerst, en niet voor het laatst deze avond, kennis met de blokfluit van dirigent Hans van Rutten. Ook hier weer prachtige pianobegeleiding door Van der Kuijl. Jammer dat er tijdens dit concert niet meer solowerk van hem te bewonderen viel.

Hoogtepunt

Dan is het tijd voor het hoogtepunt van de avond. Het 'Panis Angelicus', ditmaal gezongen door Evelyne Overtoom samen met Apollo. Een perfect samenspel van sopraan en koor, subliem. Daarna een intermezzo van piano en blokfluit van wederom Bach en het 'Ave Maria', nu eens niet in de overbekende uitvoering van Gounod, maar in die van Matthias Beltjens. In 'Het was een maged uitverkoren' was het weer het arrangement dat dit lied boven het standaard kerstlied uittilde. Een geweldig samenspel van tenoren en bassen. Evelyne Overtoom zong vervolgens 'Slaap nu mijn Jesuke' en Hans van Rutten begeleidde haar op de blokfluit. Als je je ogen dichtdeed zag je gewoon Maria voor haar kindje zorgen terwijl een herder op de achtergrond zachtjes op zijn fluit speelde.....

Kerstgedachte

In de kerstgedachte sprak voorzitter Jos Sesink zich uit over de vreemde en soms bizarre wereld waarin we leven en de gedachte dat we eigenlijk allemaal wel het (kerst)kindje in onszelf wakker zouden willen maken. Ter illustratie van deze gedachte las hij het toepasselijke gedicht 'De lelies in het veld' van Karel Eikman voor.

Hierna was het weer tijd voor Evelyne Overtoom. Het traditionele 'Abends will ich schlafen gehen' uit de opera 'Hänsel und Gretl' van Engelbert Humperdinck klonk menigeen bekend in de oren. De vertolking was wederom perfect, de blokfluit was zelfs hier en daar overbodig. Vervolgens volgden een aandoenlijk 'Mary's Boychild', de negro-spiritual 'Go tell it on the mountain' dat zijn oorspronkelijke zwarte ritme helaas zag wegzakken naar een beetje vreemd aandoend marstempo en een heel mooi 'Dank sei dir, Herr'.

Afsluiting

Na het dankwoord volgde nog de traditionele samenzang van 'Stille nacht' en 'Ere zij God'. Al met al een concert waarin Apollo zichzelf overtrof. In arrangementen, in repertoirekeuze en vooral in het aantrekken van sopraan Evelyne Overtoom. **Ad van Veen**

23 december:

Afscheid van kerstmarkt 2012.

Als je het begin mag doen dan moet je ook het slot doen en daarom waren ruim 25 man aanwezig op de slotdag van de kerstmarkt bij tuincentrum "t Vaarderhoogt". Gelukkig niet koud en droog weer. Velen waren 's middags een bezoekje gaan brengen aan de markt en dat kwam het Knollenkoor goed uit. Telkens werd voor een volle "zaal" de liederen gezongen en voor het publiek worden ze steeds bekender, want de meeste toehoorders zongen gezellig mee. Jan Roels en Henk Rinzema hielden het temp lekker strak.

De middag vloog om, de glühwein smaakte prima, familie Heinen werd bedankt met een flesje Knollendrank voor de uitnodiging zodat om 17.00 uur een ieder met een lekker gevoel naar huis ging om daarna aan de kerstdagen te beginnen.

27 t/m 31 december:

De oliebolactie.

Waren we vorig jaar in de oude trappenfabriek van Johan Grift, zo moesten de oliebolmannen voor dit jaar een andere locatie zoeken. Johan had de hal kunnen verhuren en dat gaat natuurlijk voor (zaken gaan voor het meisje). Maar een nieuwe locatie was weer gevonden en de plannen voor de oliebolactie konden weer gesmeed worden. De nieuwe locatie was de oude koeienstal van manege Zonneveld aan de Torenlaan te Baarn. Ja, ja, heel goed. Daar waar de Knollen hun repetities hebben.

Vele vrijwillige handen zorgden ervoor dat het een echte bollenbakkerij werd. Aan alles was gedacht, van stroomtoevoer tot koffietoevoer etc. etc.

Een klein ploegje had het voorwerk gedaan door de beignets uit te leggen zodat de volgende dag het bakken kon beginnen. Zaterdag 29 december waren de beignets als eerste aan de beurt en zondag 30 december de oliebollen. Met ploegen van ±15 mensen werd naar hartenlust gebakken. Aan het eind van de dag lagen duizenden beignets en duizenden bollen te wachten om verkocht te worden.

31 December, de verkoopdag, winderig, regenachtig, maar vol goede moed begonnen de verkopers in hun door de opbouwploeg (waarvan hulde) geplaatste kramen aan de verkoop van het bakwaar. Alle mensen, wat was het druk aan de kramen. De verkoop liep als een trein. Zo goed zelfs dat om ± half drie de kramen weer afgebroken konden worden, want alles was uitverkocht. Wederom voor de aanvoerders Arie Postema en Wim Tolboom een kroon op hun organisatie, met dank aan de vele medewerkers.

Een goede afsluiting van 2012.

-0-0-0-0-

Jan van Zweden

secretaris

Soest, 31 december 2012